

стор.3

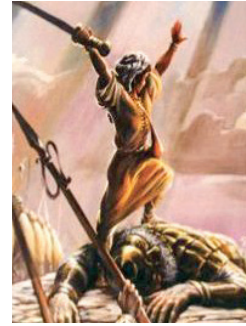
ТАМ, ДЕ СЛУЖАТЬ ПОСВЯЧЕНІ

Коли відвідуєш місіонерів, то завжди бачиш зовсім інші реалії, ніж у звичних нам місцевих церквах

стор.4

СЛІДУВАННЯ ЗА БОГОМ МАЄ СВОЮ ЦІНУ, АЛЕ ЦЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ

стор.5

ХТО ВБИВ ГОЛІЯТА?

Кожен скаже: «Давид, хто ж іще?!»
І ось раптово з'явився сумнів.

ГОЛОС

НАДІЇ

ТИ, ГОСПОДИ, НАДІЯ МОЯ...

№3 березень 2024

виходить з лютого 1991 року

voice.org.ua

ТВОЄ ПОКЛИКАННЯ

МІСІЯ ЦЕРКВИ!

Кожен з нас нині продовжує чекати благої вістки — про закінчення війни, про повернення рідних, знайомих, сусідів. Ми чекаємо добрих звісток від влади, від рідних людей, які десь далеко, від сім'ї, яка поруч. Але ми повинні розуміти, що в цей час,

як ніколи, людям потрібна Блага Звістка про те, що Народжений у яслах і Розіп'ятий на Голгофі, і Воскреслий третього дня нині серед складних обставин та цієї журби може дати радість мир і внутрішню рівновагу.

І кому, як не нам, Церкві

виконувати цю місію благовісництва? Це зробили ангели для Марії та пастухів, Христос — для учнів та усіх людей, а також апостоли звіщали цю вістку там, де могли, щоб вона звучала скрізь і завжди.

Сторінка 5

ПОГЛЯД

ІЗРАЇЛЬ та ХАМАС

У КОНТЕКСТІ БІБЛІЇ

7 жовтня 2023 року, у суботу, останнього дня великого єврейського свята терористична організація «Хамас», яка базується на території Гази, напала на Ізраїль, почавши терор і масові вбивства цивільного населення. Дата була обрана не просто так — рівно п'ятдесят років тому цього дня почалася так звана війна Судного дня, коли низка країн на чолі з Сирією та Єгиптом атакували Ізраїль, щоб повернути собі території, втрачені ними під час Шестиденної війни.

Ізраїль ні першого, ні другого разу не очікував нападу, усе почалося зненацька. І сили були доволі нерівними, не на користь Ізраїлю.

Та коли ми це все почули, то в багатьох із нас виникло чимало запитань. Чого очікувати далі? Як нам реагувати на це?

Сторінка 6

МАТЕРІАЛЬНЕ СЛУЖІННЯ

ФІНАНСОВА ДИСЦИПЛІНА

ДЕСЯТИНА

Перший вид матеріального служіння — десятина. Я усвідомлюю, що як мінімум 20% читачів заперечать це твердження. Але не спішімо, будьмо об'єктивними й дослідімо це питання. Я маю моральне право так говорити, бо сам практикую те, про що говоритиму.

Ось що каже Писання: «А всяка десятина з землі, з насіння землі, з плоду дерева, — Господеві воно, святощі для Господа!» (ЗМ.27:30), «...скажеш перед лицем Господа, Бога свого: Забрав я присвячене з дому, та й дав його Левиту та прихильцю, сироті та вдові, за всіма Твоїми заповідями, що Ти наказав був мені, — я не переступив котроїсь із заповідей Твоїх і не забув» (5М.26:13).

Отже, десятина — це свято-

ня. Ніде в Біблії немає фрази: «Я пожертвував десятину», тому що пожертвувати можна лише те, що належить тобі. Написано, що десятина треба приносити або віддавати, тому що це власність Бога. Десятина — це не податок, а можливість і привілей прославити Господа. Головне в цьому — усвідомлення того, що всім володіє Бог. І я Йому Його від Нього й приношу.

Десятина була ще до Закону. А Мойсей у Законі за велінням Бога лише розписав це більш детально. І я не кажу, що ми маємо робити це саме так, як розписано в Законі Мойсея, який є конституцією ізраїльського народу, не нашою. Наша конституція — Євангелія Ісуса Христа. Але робити це хоча б так, як робив Авраам, ми маємо.

У Новому Заповіті знайдемо лише чотири тексти, у яких згадується десятина. І це не певне структуроване вчення про десятину. У Посланні до євреїв йдеться про те, як Авраам дав десятину Мелхіседеку, у формі оповіді. Вона згадується також у притчі про митника та фарисея, який у ній не зовсім позитивно охарактеризований. Про десятину згадується також у відомій промові Ісуса: «Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що даєте десятину... але найважливіше в Законі покинули» (Мт.23:23). Але, підсумовуючи, Ісус каже: «Це треба робити, і того не кидати». Тобто Господь не заперечив десятини. Він її схвалив, хоча зауважив, що треба остерігатися певних перекосів.

Десятина — це Божі гроші. І ми не маємо права використовувати їх на власний розсуд. Пригадую, наш єпископ розповідав, як він у 1990-ті їхав у поїзді з великою сумою грошей, які він віз місіонерам. І до нього зайшли «бандюки» й стали вимагати гроші. Він дістав їх, поклав на стіл і каже: «Але це не мої гроші. Це Божі гроші. Тому особисто я не маю права вам їх дати і не даю. Якщо хочете, беріть самі, але знайте: хто простягне руки до

Божих грошей, той ще що-небудь простягне». Хлопці постояли й сказали: «Ми таких грошей не беремо», — і пішли.

За статистикою християни не віддають десятину Богові. Вони дають за підрахунками дослідників і моїми особистими опитуваннями приблизно 3-4% своїх коштів. Тож нам потрібна фінансова дисципліна, до якої ми себе маємо привчити.

Сторінка 2

МАТЕРІАЛЬНЕ СЛУЖІННЯ

ФІНАНСОВА ДИСЦИПЛІНА

ПОЖЕРТВУВАННЯ

Десятина зрозуміла — це конкретний відсоток від доходів. А щодо пожертвувань, то в Писанні знайдемо певні принципи. Ось як їх окреслює апостол Павло: «Треба вблагати братів, щоб пішли перше до вас та приготували заздалегідь оголошений ваш щедрий дар, щоб був він приготований, як щедрий дар, а не річ примусова. А до цього кажу: Хто скупко сіє, той скупко й жатиме, а хто сіє щедро, той щедро й жатиме! Нехай кожен дає, як серце йому призволяє, не в смутку й не з примусу, бо Бог любить того, хто з радістю дає! А Бог має силу всякою благодаттю вас збагатити, щоб ви, мавши завжди в усьому вслякий достаток, збагачувалися всяким добрим учинком» (2Кор.9:5-8).

Отже: пожертвування мають бути добровільні; у пожертвуваннях віруючі беруть участь із радістю; християнин проявляє в них щедрість.

Тобто цього від нас ніхто не вимагає. Це так само, як із молитвою, читанням Писання чи відвідуванням богослужінь. Ми жертвуємо не для того, щоб спастися, а тому, що спасенні й вдячні Богові за це.

Я жертвую, бо шаную Бога й хочу виявляти цю пошану також і через матеріальні речі, а не лише своїми устами.

І робити це важливо з радістю, а не через силу, а також зі щедрістю. Пригадує історію, коли Ісус сів біля скарбниці й спостерігав за процесом пожертвування. І бачив, що заможні кидали багато. «І підійшла одна вбога вдовиця, і поклала дві лепті, цебто гріш. І поклівав Він учнів Своїх та й промовив до них: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця поклала найбільше за всіх, хто клав у скарбницю. Бо всі клали від лишка свого, а вона поклала з убозтва свого все, що мала, свій прожиток увесь» (Мр.12:42-44).

Згідно з податковою звітністю США, якщо рахувати у відсотках, то багаті люди жертвують менше, ніж менш матеріально захищені верстви населення. Вочевидь щедрість — це не лише прерогатива заможних, які нібито жертвують багато

Проте Ісус по-іншому дивиться на пожертвування. Він дивиться не на те, скільки ти даєш, а на те, що лишається в тебе. Жертва — це те, що ти маєш відчувати. Тобто якщо я віддаю вживаний одяг, хай чистий і в хорошому стані, — це не жертва, це приноси. А жертва — коли я віддаю те, що мені самому дуже подобається.

Пригадує, як Давид згрівив, перерахувавши народ і не сплативши за кожного по шекелю. Бог ставить його перед вибором покарання. Давид обирає, щоб його карав Бог — і починається моровиця. Цар

благає Господа про помилування — і Бог наказує йому принести жертву, щоб епідемія спинилася. Давид приходить на поле Орни й каже, що хоче принести на ньому жертву. Орна готовий усе віддати цареві, але сам Давид розуміє, що має заплатити за поле, тому що інакше це буде не його жертва, а жертва Орни.

Колись єпископ Віктор Боришкевич радив: «Жертуйте відповідно до своїх надходжень, а то згодом ваші прибутки будуть відповідними вашим пожертвуванням». Щось таке казав і апостол Павло: «Нехай кожен із вас відкладає собі та збирає, згідно з тим, як ведеться йому» (1Кор.16:2).

ПРИНОСИ

Третій вид матеріального служіння, у якому ми маємо брати участь і дисциплінувати себе, — це приноси. Про них ідеться як у Старому, так і Новому Заповіті. У Другій книзі Хронік сказано: «Тоді Єзекія наказав приготувати комори в Господньому домі, і приготували. І вірно перенесли туди приношення, і десятину, і святощі...» (2Хр.31:11-12). А в Діях апостолів написано: «А по довгих роках я прибув, щоб подати моему народові милостиню та приноси» (Дії 24:17).

Приноси — це одяг, медикаменти, їжа та інші матеріальні речі. На початку війни люди дуже активізувалися в цьому. Ми відправляли навіть дрова. Хоча це економічно ніби й невигідно. Бо на бензин ми тратили більше, ніж на самі дрова. Нам вигідніше було б їх купити на місці, проте там не було дров.

Ісус учив, що ті, хто піклується про ближнього, дбають про Нього Самого (див. Мт.25:34-45).

Чи часто у вас ночує Христос? Чи часто ви його відвідуєте в лікарні? Ви його годуєте, одягаєте? Якщо ви ще не робите цього, то маєте цьому навчитися. Мабуть, мати Тереза сказала: «Якби ми витрачали для добрих справ стільки, скільки витрачаємо для власних насолод, розваг та відпочинку, світ став би іншим».

МИЛОСТИНА

Ось що говорить про це Писання: «Бо не переведеться убогий з-посеред Краю, тому я наказую тобі, говорячи: Конче відкривай руку свою для брата свого, і вбогого свого, і для незможного свого в Краї своїм» (5М.15:11). А також: «Стережіться виставляти свою милостиню перед людьми, щоб бачили вас; а як ні, то не матимете нагороди від Отця вашого, що на небі» (Мт.6:1). Наша жертва може бути відомою людям, цього часто не приховаєш. Але коли ти даєш милостиню, про це ніхто не має знати.

Тобто милостиню потрібно творити не перед людьми, а для людей у ім'я Бога й перед Богом. І це стане благословенням для нас. Але дух жадібності та егоїзму, що ігнорує потреби інших, позбавляє нас цього благословення.

ГОСТИННІСТЬ

«Будьте гостинні до чужинців» (Рим. 12:13), — закликає Писання. А в іншому уривку пояснюється це так: «Не забувайте любови до приходнів (в іншому перекладі — «гостинності»), бо деякі нею, навіть не відаючи, гостинно були прийняли Анголів» (Євр.13:2).

Приймати гостей — завжди напруга, завжди жертва, але вона має свою нагороду (див. Мт.10:42).

Гостинність має певні правила. По-перше, запрошуйте щиро. Діліться від усього серця й без нарікання. Є такі будинки, які тебе виштовхують, а є такі, які притягують. Таким був дім Марти, Марії та Лазаря у Віфанії, куди любив ходити Ісус.

По-друге, приймайте з привітністю. Виявіть радість із приводу візиту гостей. Заберіть та повісьте їхній верхній одяг, покажіть, де розміститися, почніть невимушену розмову на просту тему.

По-третє, пригощайте тим, що є, без збентеження. Не обов'язково, щоб стіл ломився від щедрих надій, не обов'язково має бути вишукане сервірування столу. Іноді просто супу та чаю достатньо, щоб виявити до людини гостинність. Тому не шукайте причини відмовити, мовляв: «Боюся, що цього буде замало».

І ось це правило обов'язково запам'ятайте: головне — не їжа, а спілкування. Особливо це складно буває жінкам, які клопочуться, подають приготовані страви, прибирають. І, звичайно, тоді важко відчувати смак гостинності, бо у вас не було спілкування. Чоловіки, допомагайте дружинам, щоби було швидше — і можна було посидіти з гостями. І пам'ятайте: якщо ви приймаєте Божих посланців, то в них обов'язково є послання для вас. Відмовляючись приймати Божих людей, ви втрачаєте те благословення, яким вас можуть благословити Божі посланці.

Створіть зручні умови людині, яка залишається у вас на ніч. Підготуйте чисту постіль. Подбайте, щоби було не дуже холодно й не дуже жарко.

І ще одне: не наполягайте на своєму запрошенні. У людини можуть бути особисті причини, щоби відмовити вам. Можливо, для цієї людини сьогодні воля Божа полягає в іншому. Як от у пророка, який звернув зі своєї дороги на палке запрошення в гості — і поплатився життям (див. 1Сам.13:7-19).

Пам'ятайте: гостинність відчиняє двері пробудженню (див. Дії 28:1-9). Коли на острові Меліт Публій гостинно прийняв Павла та всіх, хто з ним урятувався від шторму, там розпочалося пробудження.

Тому будьмо щирими й відкритими у своєму матеріальному служінні Господу, дисциплінуймо себе в цьому — і побачимо велике благословення у своєму житті.

**Олександр ГРОЦ,
с. Немовичі,
Рівненська обл.**

НОВИНИ ЦЕРКОВ ХВЄ ВОЛИНИ

3 березня відбувся урочистий випуск студентів біблійної школи при церкві «Спасіння» м. Ковеля

У біблійній школі при церкві «Спасіння» м. Ковеля 3 березня відбувся урочистий випускний для 28 студентів, 22 з яких уже працюють на місіонерських полях.

Водночас ця подія стала початком навчання нової групи з 30 студентів (18 братів, 12 сестер), серед них 7 із-за кордону, із Литви та Латвії. На заході були присутні зокрема такі служителі, як Близнюк М. І., Величко В. І., Колотюк О. В., Волков М. І., Кравчук Б. І. та інші.

10 березня в церкві с. Городок Камінь-Каширського району відбулося рукопокладення на дияконське служіння Ковальчука Андрія Петровича.

Рукопокладення звершували перший заступник єпископа ВО УЦХВЄ Паламарчук В. І., а також заступник єпископа в Маневицькому районі Тарасюк А. Р. і пресвітер місцевої церкви Суслик В. Я.

17 березня в церкві с. Прилуцьке відбулося святкове зібрання, на якому рукопокладено на дияконське служіння Смічика Петра Володимировича.

Рукопокладення звершили перший заступник єпископа ВО УЦХВЄ Паламарчук Василь, пресвітер місцевої церкви Мельник Олександр, Бас Сергій — заступник старшого пресвітера в Луцькому регіоні, а також старший пресвітер «Церкви Христа Спасителя» м.Луцька Мельник Петро.

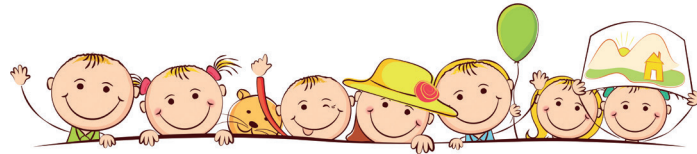
24 березня рукопокладено на дияконське служіння в церкві м. Камінь-Каширська Дрейчана Сергія Івановича, Величка Петра Павловича, Струка Федора Федоровича.

Звершували рукопокладення єпископ Близнюк Михайло Іванович, його заступник Карпович Петро Денисович, пресвітери місцевої церкви Городюк Яків Володимирович і Коваль Андрій Іванович.

24 березня рукопокладено на дияконське служіння в церкві смт Любешів Кравчука Віталія Володимировича, Дроздівка Олександра Вікторовича.

Звершували рукопокладення єпископ Близнюк Михайло Іванович, його заступник Карпович Петро Денисович, пресвітер місцевої церкви Шерейко Валентин Йосипович.

Димчя сторінка

Димчя сторінка

Равлик та гусениця

На великому куці будяків жив равлик. Він увесь свій вік провів на одному листку. Повільно пересувався він із місця на місце, тягнучи на спині свій будиночок. На іншому краю цього листка вже давно лежало маленьке жовтеньке зернятко. Це була личинка метелика.

Одного літнього дня з цього зернятка з'явилася гусениця. Равлик із цікавістю дивився на цю маленьку істоту. Вона йому здавалася такою некрасивою й нікчемною. Але гусениця була дуже весела. Вона дуже любила, коли сонце світило й гріло, їла листя та всім була задоволена.

Одного разу равлик, хитаючи своїми рижками, сказав гусениці:

— Я дивуюся, моя мила, чому ти завжди така радісна. Наше життя зовсім не легке.

— О, дарма! — сказала гусениця. — Я радію, бо знаю, що це не надовго. Я знаю: прийде час, коли я буду чудовим строкатим метеликом, у мене будуть оксамитові крильця, і я полечу просто вгору й літатиму в золотих променях сонця.

— Я дивуюся, — сказав равлик, пересмикнувши рижками, — звідки в тебе в голові такі дурниці? Звідки ти набралася цієї нісенітництва?

— О, ні, це не нісенітниця! — заперечила гусениця. — Я вірю

цьому, твердо вірю. Нещодавно прилетів до мене метелик. Я із захопленням дивилася на його строкаті крила. Він ніжно глянув на мене й сказав, що прийде час — і я буду прекрасним метеликом, побачу золоте сонце й літатиму в чистому, прозорому повітрі.

— І ти віриш у все те, що наговорив цей нерозумний метелик?! — вигукнув равлик і похитав головою. Він вирішив не сперечатися з гусеницею.

Гусениця якось притихла, немовби занурилася в себе. Та одного разу, коли равлик вранці прийшов провідати її, вона вже лежала, загорнувшись у якусь шкірочку, і спала непробудним сном. На всі крики й вигуки равлика вона ніяк не реагувала.

«Ось як буває... А вона, легковірна, — подумав равлик, — мріяла бути метеликом, а тепер лежить мертва й не ворухиться». І він поповз собі своїм шляхом.

Минуло трохи часу, равлик уже забув про свою сусідку. Він жив собі, як і раніше. Але ось трапилося йому проходити повз те місце, де він бачив гусеницю востаннє. Він зупинився: біля шкірки, що розділилася навпіл, сидів красивий метелик. Оксамитові відлиски його крил вигривали на сонці.

— Привіт, равлику, я відлітаю! — крикнув метелик здивованому

сусідові. Він здійнявся вгору легше за вітер і зник із очей, потопав у золотих променях літнього сонця.

Равлик дуже схожий на невіруючу, зарозумілу людину. Але наша гусениця-метелик своєю твердою вірою, радістю й терпінням нагадує віруючу людину, яка цілком покладається на Господа.

Сама природа говорить нам про народження до нового життя (або народження згори, про яке Ісус говорив Никодимові). Волохата гусиць нагадує грішну людину; чорна, нерухома лялечка вказує на смерть, неминучу для всіх тварин та людей. Живий метелик, що з'явився з мертвої лялечки, показує, що нове народження є можливим. І воно дає нам крила й відкриває шлях до нового кращого вічного життя, яке дасть Господь тим, хто любить Його.

Ми там будемо літати не як метелики, а як ангели, у світлич променях вічного сонця, при джерелах води живої на зелених пасовищах нашого Отця Небесного. І там вірні Богові люди «голоду й спраги терпіти не будуть уже, і не буде палити їх сонце, ані спека яка. Бо Агнець, що серед престолу, буде їх пасти, і водитиме їх до джерел вод життя. І Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре!» (Об.7:16-17).

slovoproslovo.info

Нічний гість

Історію про цього чоловіка ви можете прочитати в четвертому розділі Євангелії від Івана.

Жив один чоловік, Никодим. Він був із групи юдеїв, що називалися фарисеями, а ще й начальником юдейським. Багато фарисеїв не вірили, що Ісус Христос посланий Богом. А Никодим вірив, бо побачив дива, які зробив Ісус.

Уночі Никодим прийшов до Спасителя поговорити з Ним. Ісус сказав йому, що ніхто не може ввійти в Боже царство, якщо не народиться знову. Никодим цього не зрозумів: як це людина може народитися знову? Спаситель пояснив йому, що Він говорив про духовне. Щоб народитися знову, людина повинна охреститися у воді й отримати Святого Духа.

Ісус пояснив, що Він був посланий на землю, щоб допомогти всім людям повернутися до Небесного Батька. Він сказав, що йому доведеться страждати за наші гріхи й померти на хресті, щоб ми могли отримати вічне життя.

Він сказав, що нам потрібно вірити в Нього й вибирати правильне. Якщо ми робимо те, що правильне, то будемо завжди жити в Божому царстві.

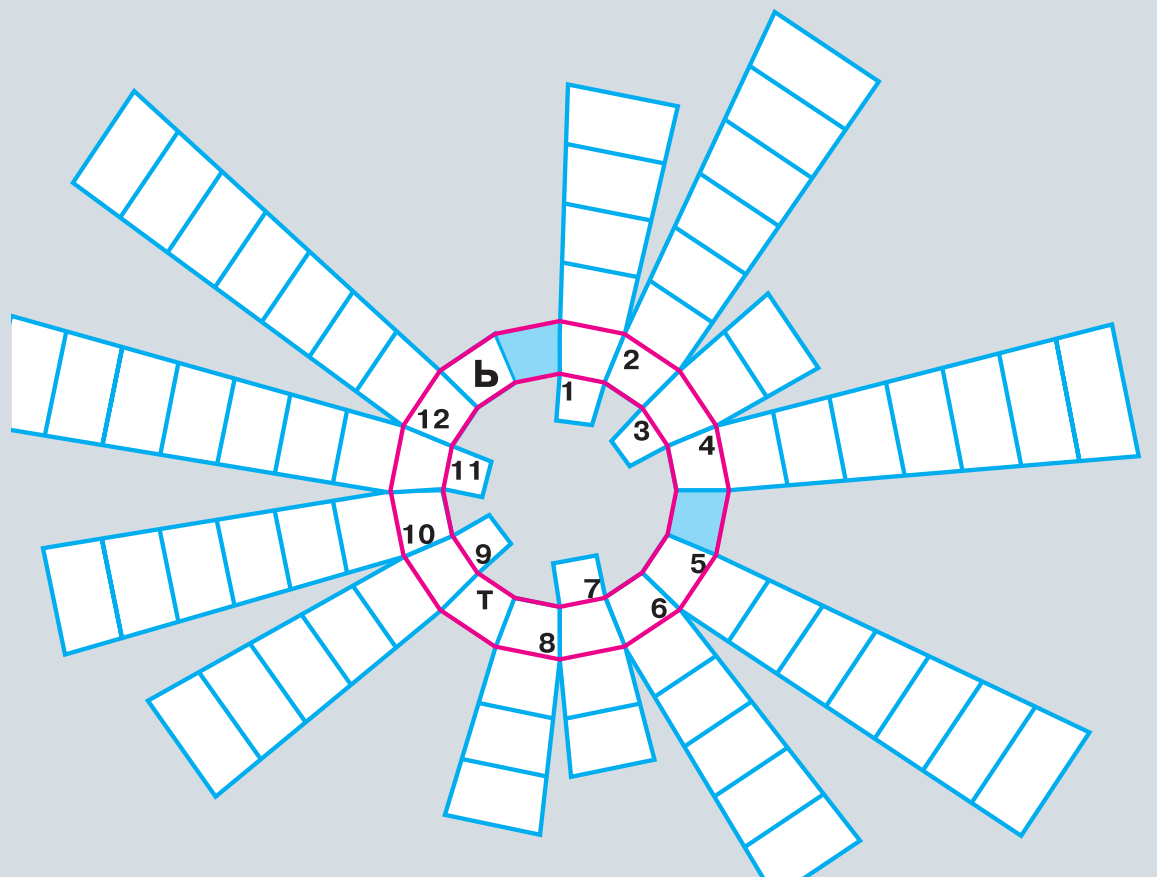
www.churchofjesuschrist.org

Кросворд

Розгадавши кросворд, ви дізнаєтеся ім'я «голосу», про який в Євангелії від Івана написано: «Він тим Світлом не був, але свідчити мав він про Світло» (Ів. 1:7-8).

1. «А всім, що Його (Світло) прийняли, їм владу дало ... Божими ста-ти, тим, що вірять у Ймення Його» (Ів. 1:12).
2. Селище, поблизу якого Ісус прийняв хрещення (Ів. 1:28).
3. Місто, де Ісус зробив перше чудо (див. Ів. 2).
4. Людина, про яку Ісус сказав: «Ото справді ізраїльтянин, що немає в нім підступу!» (Ів. 1:47).
5. «Той, Хто ... водою послав мене, мені оповів: Над Ким Духа побачиш, що сходить і зостається на Ньому, це Той, Хто христитиме Духом Святим» (Ів. 1:33)
6. «А хто ... за правдою, той до світла йде, щоб діла його виявились, бо зроблені в Бозі вони» (Ів. 3:21)
7. «Наступного дня Іван бачить Ісуса, що до нього йде, та й каже: Оце Агнець Божий, що на Себе гріх світу ...» (Ів. 1:28-30)
8. «Так бо Бог полюбив світ, що дав ... Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Ів. 3:16)
9. Нічний гість Ісуса (див. Ів. 3).
10. «Суд же такий, що світло на світ прибуло, люди ж ... більш полюбили, як світло, ліхи бо були їхні вчинки!» (Ів. 3:19).
11. «Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить а гнів Божий на нім ...» (Ів. 3:36).
12. Ісус у Євангелії від Івана названий Сином Божим і Сином ... (див. Ів. 3:13-14).

Над сторінкою працювала Ольга Міцевська

ПОЕЗІЯ

ВЕСНА МОГО ЖИТТЯ

Теплом війнуло на сумні поля,
Теплом війнуло на сади безлисті —
І ожила задумана земля,
Прийнявши сонячні цілунки променисті.
Дзвенять струмки, радіючи весні.
Травинки перші тягнуться до неба.
І радісно, і весело мені,
Що Ти мене знов оживив для Себе.

Весна мого життя, Ісусе, — Ти,
Ти оживив моє усохле віття,
Аби я зміг для Тебе розцвісти
На нескінченні вічності століття.

Вже перша пісня тріпотить вгорі.
Відкриті вдячним звукам двері серця.
Все виграє навкруг о цій порі,
І кожна брунька радісно сміється.
Розкрили перші квіти пелюстки
І щирі, й невимовно пречудові.
І розцвіли в моїй душі квітки —
Квітки до Тебе ніжної любові.

А пахощів весни терпка краса
Змагається навипередки з вітром.
І вже моя наповнена душа
Тобі хвали пахучим ніжним миром.

Весна мого життя, Ісусе, — Ти,
Ти оживив моє усохле віття,
Аби я зміг для Тебе розцвісти
На нескінченні вічності століття.

ТИ МЕНЕ ПОЛЮБИВ

Ти мене полюбив вічною любов'ю,
Ти мене наділив піснею новою.
І вона лунає в мені,
Розганяє хмари сумні.
Ти мене оточив милістю своєю,
Зодягнув у красу, як в саду лілею.
Я для Тебе цінністю є,
Ти пильнуєш благо моє.

Ісусе, Ісусе — друже святий,
Ісусе, Ісусе, я голос Твій
Чую, чую в серці своїм,
Чую, чую, тішуся ним!
Ісусе, Ісусе — вітхо моя!
Ісусе, Ісусе, кожна душа
Жде Тебе, жде Тебе — прийди,
Зіркою ясною зійди
Назавжди!

Ти мене полюбив вічною любов'ю.
Ти мене захистив від біди Собою.
Я радію завжди Тобі,
Як свій щасливий судбі.
Ти мене оточив благами Своїми.
Ти мене посадив разом зі святими.
І мої найкращі думки
Всі круг Тебе, наче зірки.

Ісусе, Ісусе — друже святий,
Ісусе, Ісусе, я голос Твій
Чую, чую в серці своїм,
Чую, чую, тішуся ним!
Ісусе, Ісусе — вітхо моя!
Ісусе, Ісусе, кожна душа
Жде Тебе, жде Тебе — прийди,
Зіркою ясною зійди
Назавжди!

ДУША ТВОЯ ПЛАЧЕ

Сяє сонце у небі яскраво,
Пестить трави і землю гріє.
Тільки ти поглядаєш мляво
На усе, що навколо радіє.
І ніяк не здолаєш порога
Непорушного смутку свого...
Це душа твоя плаче, сумує
бо втратила Бога,
Це душа твоя плаче, сумує
за спасінням Його.

Закликають простори і далі,
Ваблять гори і плеса чисті,
Та не можеш лишити печалі
В жоднім домі, в жодному місці.
Топчеш знов нескінченні дороги,
Та не втішиш ти смутку свого...
Це душа твоя плаче, сумує
бо втратила Бога,
Це душа твоя плаче, сумує
за спасінням Його.

У молитву поринеш несміло —
І забудеш про все на світі,
І полетіть небесне світло
В серце й очі твої сумовиті.
Зрозумієш — в Христі допомога
Для розбитого серця твого...
І заплаче душа, і зрадіє,
що має вже Бога,
І заплаче душа, і зрадіє
від спасіння Його.

Василь МАРТИНЮК

ЗА ДВА РОКИ ВІЙНИ ЗАГИНУЛО 30 СВЯЩЕННОСЛУЖИТЕЛІВ

За останні два роки російські війська вбили тридцять українських священнослужителів і двадцять шість ув'язнили

24 лютого 2024 року голова Міжнародного альянсу свободи віросповідання та переконань (IRFBA) Роберт Рехак зробив заяву щодо другої річниці повномасштабного російського вторгнення

в Україну. У документі зазначено, що «це вторгнення не тільки погіршило й без того жахливу ситуацію з правами людини, особливо щодо свободи релігії та віросповідання на тимчасово окупованих українських територіях, але й вбило релігійних лідерів та прихильників різних конфесій», — пише IPC.

Згідно з даними, наведе-

ними у заяві, «за останні два роки російські війська вбили тридцять українських священнослужителів і двадцять шість взяли в полон/ув'язнили» та знищили або пошкодили більше 600 релігійних об'єктів.

Крім того, голова IRFBA наголосив про безсумнівну причетність Московського Патріархату та її лідера патріарха Кирила «до спроб ле-

гітимізувати російську агресію та підірвати суверенітет України».

У заяві також зазначено, що Росія пригнічує свободу віросповідання на тимчасово окупованих територіях, і метою окупаційної влади є примус релігійних громад і лідерів до співпраці з російським режимом або покарання не згодних із цим релігійних діячів.

Голова IRFBA Роберт Рехак заявляє, що «міжнародна спільнота має бути солідарною з Україною, усуваючи багатогранні наслідки російської агресії та притягаючи Російську Федерацію до відповідальності за грубі порушення міжнародного права, включаючи злочини проти людяності та військові злочини».

Джерело: IPC

КРОСВОРД

По вертикалі:

1. Посудина для подрібнення зерна в давнину. 2. Самарійське місто. 3. Її розвіють, а зерно лишиться. 4. Онук Яфета, сина Гомера. 6. Ковчег пристав біля гори... 9. Син Якова. 12. Місто в пустелі, біля якого Мойсей повторив Закон. 13. Батько Ноя. 14. Сітка для лову риби. 17. Спількування з Богом. 18. Купальня, ставок у Єрусалимі. 19. Річка Палестини. 23. Аморейське місто (Єг. 15:39). 24. Внук Соломона, син Рехавама.

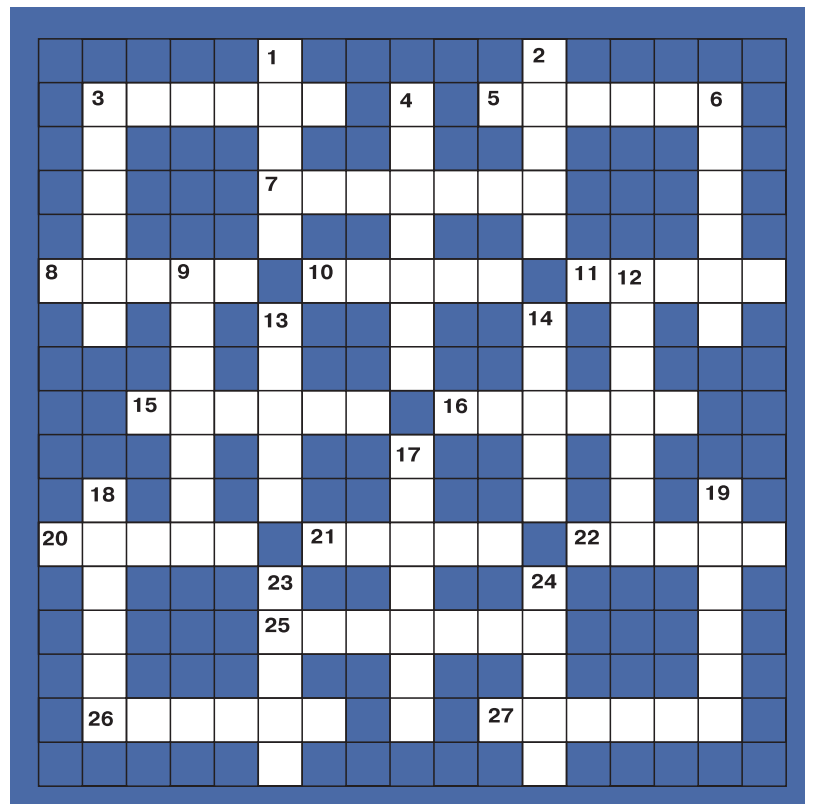
По горизонталі:

3. Вулиця в Дамаску, де був дім Юди. 5. Гора, на якій знайшли мертвого Саула. 7. Хвороба Наамана. 8. Місто поблизу Вефіля. 10. Двоюрідний брат Саула, начальник війська. 11. Тисяченачальник війська Манасії. 15. Острів, на якому був Іван. 16. Нечистий плазун. 20. Бабка-сповитуха в Єгипті. 21. Одне з міст, побудованих Ашуром. 22. Суддя Ізраїля. 25. Дорогоцінний камінь в третьому ряду нагрудника. 26. Євангеліст. 27. Диякон Єрусалимської церкви.

Відповіді на кросворд, розміщений у №2 (лютий), 2024 р.

По вертикалі: 1. Легіон. 2. Орпа. 3. Мара. 4. Субота. 7. Лахіш. 8. Неват. 10. Герар. 14. Хорив. 15. Голод. 18. Голан. 19. Ангол. 21. Тадей. 23. Сілоам. 24. Андрій. 27. Овед. 28. Асаф.

По горизонталі: 5. Петро. 6. Павук. 9. Авана. 11. Гедеон. 12. Ігуря. 13. Малх. 15. Град. 16. Оріон. 17. Авель. 20. Йоав. 22. Діна. 25. Манаїл. 26. Анатот. 27. Омега. 29. Ласея. 30. Завій.

Виходить щомісяця

Газета друкується на добровільні пожертви і розповсюджується безкоштовно
Пожертви на газету надсилайте: Релігійна організація «Християнська місія «Голос надії»
Розрахунковий номер: UA65305299000026008020806717,
в Приватбанку м. Луцька. Код 13359754,
або на картковий номер: 4246 0010 0405 2795,
з поміткою: «Пожертвування»
Редакція не завжди поділяє думки авторів матеріалів, що друкуються
Надіслані матеріали не рецензуються і назад не повертаються
При передруку матеріалів посилання на газету
«ГОЛОС НАДІЇ» обов'язкове

Віддруковано: видавництво «А-Прінт», м. Тернопіль, тел. (0352)-52-27-37, http://a-print.com.ua
Замовлення № 312

Засновники: РО Християнська місія «ГОЛОС НАДІЇ»,
обласна Пресвітеріська рада церков ХВЄП Волині.
Тираж: 5000 примірників
Реєстраційний номер: ВЛ 030 від 10 березня 1994 р.
Редактор: Юрій ТРОЦЬ
Адреса: вул. Княгині Ольги, 14а, м. Луцьк, Україна, 43024
Телефон: 0332-25-44-06
E-mail: golosnadiyi@gmail.com
www.voice.org.ua